

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/62/2013
Identifikačné číslo spisu:	3808010664
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Lipovský
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:3808010664.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29. januára 2014 v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Pavla Polku v trestnej veci proti obvinenému M. C. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/, písm. j/ Tr. zák., o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo 17. januára 2012, sp. zn. 2 To 114/2010, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného M. C. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2 T 205/2008, z 10. septembra 2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2 To 114/2010, zo 17. januára 2012 bol obvinený M. C. uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/, písm. j/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 23.4.2008 v poobedňajších hodinách v T. v byte na ul. Š. V. X/X predal Y. J. za 1 000,- Sk 2 ks alobalových skladačiek, pričom jedna z nich obsahovala metamfetamín s hmotnosťou 0,0372 g koncentrácie 98,5 % hmotnostných, čo zodpovedalo jednej dávke konzumného balenia a druhá skladačka obsahovala metamfetamín s hmotnosťou 0,216 g koncentrácie 90 % hmotnostných, čo predstavovalo 4 až 8 obvykle jednorazových dávok,

dňa 23.4.2008 v poobedňajších hodinách na cestnej komunikácii na výjazde z T. na odbočke smerom na Q. za prevádzkou P. predal R. L. za sumu 1 200,- Sk v plastovej zatavenej injekčnej striekačke metamfetamín s hmotnosťou 0,3694 g koncentrácie 99 % hmotnostných, čo predstavovalo 7 až 15 obvykle jednorazových dávok,

dňa 23.4.2008 v poobedňajších hodinách v T. na Ulici Q. vo vchode bytového domu predal za nezistenú

sumu R. F. v plastovej zatavenej injekčnej striekačke metamfetamín s hmotnosťou 0,6525 g koncentrácie 98,5 % hmotnostných, čo predstavovalo 13 až 26 obvykle jednorazových dávok, 2T 205/2008

v presne nezistenom čase od 10.9.2007 až do dňa 23.4.2008 minimálne päťkrát na presne nezistenom mieste v okrese T. odpredal M. L. v injekčných zatavených striekačkách metamfetamín, za uvedený odpredaj získal spolu najmenej 5 000,- Sk,

dňa 23.4.2008 v poobedňajších hodinách v T. na Q. ulici vo vchode bytového domu odpredal M. L. za sumu 1 000,- Sk v plastovej zatavenej striekačke metamfetamín o hmotnosti 0,2602 g koncentrácie 91,5 % hmotnostných, čo zodpovedalo 5 až 10 obvykle jednorazovým dávkam a inzulínovú striekačku s 0,05 ml roztoku metamfetamínu, čo zodpovedalo obvykle jednorazovej dávke,

príčom metamfetamín je podľa zákona č. 139/98 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Obvinenému M. C. bol podľa § 172 ods. 2, § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov a podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. na výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Proti rozsudku krajského súdu podal obvinený M. C. prostredníctvom obhajcu dovolanie, ktoré odôvodnil nasledovne:

„Hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku a na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Odsúdenému M. C. bola odopretá v prípravnom konaní konfrontácia. Ďalej bol zamietnutý návrh na vyšetrovanie duševného stavu svedkov, napriek tomu, že bolo dôvodné podozrenie ich nezdravého duševného a psychického stavu, nakoľko boli silnými konzumentmi drog. Ak existuje pochybnosť o zdravom stave svedka, súd by mal ex offio skúmať, či svedok je alebo nie je schopný pravdivo vypovedať. Takéto úkony k zisteniu tohto podozrenia súd nevykonával aj napriek tomu, že tieto výpovede boli zásadné v konaní. Svedecká výpoveď svedka L. nebola na hlavnom pojednávaní vykonaná, aj napriek tomu, že odsúdený žiadal, aby bol vypočutý, ale súd vychádzal len z výpovede z prípravného konania, čo nie je dostačujúce na objektívny záver v rozhodovaní súdu. Toto právo na výpoveď svedka pred súdom garantuje Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolu 11 článok 6 ods. 3 písm. d/. Toto právo bolo porušené čím nebolo znemožnené odsúdenému preukázať svoju nevinu. Ústava Slovenskej republiky v článku 48 ods. 2 garantuje že každý má právo aby sa mohol vyjadriť ku všetkým dôkazom. Chcem ďalej uviesť že ak by bolo uskutočnené lekárske vyšetrovanie svedkov z dôvodu možného podozrenia požívania omamných a psychotropných látok, ktoré negatívne ovplyvňujú svedkov pri výpovedi pred súdom, je možné, žeby súd zistil závislosť svedka na omamných látkach, pokiaľ by sa preukázala jeho závislosť na omamných látkach nie je možné považovať za dôveryhodného svedka. Na tieto skutočnosti súd neprihliadal a nevysporiadal sa s otázkou dôveryhodnosti svedeckých výpovedí.

Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 17.1.2012 bol odsúdený C. M. právoplatne odsúdený bez prítomnosti. Bol pracovne v zahraničí a nemohol sa na súdne pojednávanie zúčastniť a ani ospravedlniť.

Trest bol odsúdenému uložený neprimerane prísny a znamená len neprimeranú represiu.

Na základe hore uvedeného navrhujem, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozhodnutia Krajského súdu Trenčín a Okresného súdu Prievidza a prikázal súdu vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť”.

Obvinený M. C. dovolanie, podané prostredníctvom obhajcu, doplnil vlastným písomným podaním z 11. novembra 2013, ktoré bolo adresované Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, ale zaslané Okresnému súdu Prievidza, ktorý následne doplnenie dovolania predložil dovolaciemu súdu.

K dovolaniu obvineného M. C., ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu, sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Prievidza a uviedla, že z obsahu dovolania vyplýva, že ani obhajca obvineného v ňom nešpecifikoval a neurčil žiadny dovolací dôvod, keďže skutočnosti v ňom uvedené nie sú prípustné dôvody dovolania v zmysle § 371 Tr. por. Navrhla dovolanie odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por. lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Najvyšší súd, ako súd dovolací, zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávneným procesným subjektom (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.); dospel však k záveru, že nie sú splnené dôvody uvedené v § 371 ods. 1 Tr. por.

Z dovolania obvineného M. C., podané prostredníctvom jeho obhajcu, vyplýva, že neobsahuje zákonné označenie jednotlivých dovolacích dôvodov. Po analýze tohto dovolania v súlade s ustanovením § 62 ods. 1 Tr. por. z jeho obsahu potom dovolací súd ustálil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. d/, písm. h/, písm. i/ Tr. por.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Konštantná judikatúra právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Platný Trestný poriadok obsahuje celý rad ustanovení, ktoré upravujú jednotlivé čiastkové práva obvineného, charakteristické pre príslušné štádium trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Zo znenia tohto ustanovenia totiž jednoznačne vyplýva, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilé naplniť uvedený dovolací dôvod. V praxi to znamená, že o zásadné porušenie práva na obhajobu pôjde najmä vtedy, ak obvinený nemal v konaní obhajcu, hoci v jeho trestnej veci boli splnené dôvody povinnej obhajoby.

Z písomných dôvodov dovolania obvineného M. C., podaného prostredníctvom obhajcu, nie sú zistiteľné žiadne okolnosti, ktoré by signalizovali porušenie práva na obhajobu obvineného. Je nesporné, že v jeho prípade boli splnené podmienky povinnej obhajoby, pričom obvinený M. C. mal v priebehu celého trestného konania obhajcu. Dovolací súd nezistil porušenie práva na obhajobu obvineného M. C. a ustálil, že dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., v prípade obvineného M. C., nie je daný.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. d/ Tr. por.

Tvrdenie obvineného M. C. v dovolaní podanom prostredníctvom obhajcu, podľa ktorého hlavné pojednávanie, alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v jeho neprítomnosti, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky, pretože bol pracovne v zahraničí a nemohol sa súdneho pojednávania zúčastniť a ani ospravedlniť, nezodpovedá skutočnosti. Zo zápisnice o verejnom zasadnutí zo 17. januára 2012 v konaní pred odvolacím súdom - Krajským súdom v Trenčíne vyplýva, že krajský súd postupoval podľa § 293 ods. 7 Tr. por. a verejné zasadnutie vykonal v neprítomnosti obvineného M. C. na jeho písomnú žiadosť. Tomuto rozhodnutiu predchádzalo konštatovanie žiadosti obvineného M. C. doručenej krajskému súdu prostredníctvom faxu 17. januára 2012 o 9,00 hod. (č.l. 421 spisu). Súdny spis obsahuje písomné podanie obvineného M. C. s nasledovným textom:

„Dobré ráno pán doktor, zase ma chytili horúčky. Včera, dnes, ja behám po doktoroch, lebo mám 40 o C horúčky. Pán doktor, prosím vás choďte na to pojednávanie bezo mňa, lebo ako viete, už dve pojednávania boli odročené a nechcem, aby boli z toho problémy. A žiadajte, aby sa pojednávalo bez mojej prítomnosti. Prosím Vás a predložte aj tie dôkazy, čo som Vám dal. Tie výpovede pred notárom" (č.l. 420 spisu).

Písomné podanie obvineného M. C. predložil odvolaciemu súdu obhajca Mgr. Marcel Pelli. Ako vyplýva zo zápisnice o verejnom zasadnutí, tento obhajca sa aj osobne zúčastnil verejného zasadnutia dňa 17. januára 2012 a žiadnym spôsobom nenamietal procesný postup odvolacieho súdu, ktorý v súlade s ustanovením § 293 ods. 7 Tr. por. vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obvineného M. C..

Podľa § 293 ods. 6 Tr. por. verejné zasadnutie v neprítomnosti obvineného nemožno konať, ak je obvinený vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody alebo ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje desať rokov.

Podľa § 293 ods. 7 Tr. por. ustanovenie odseku 6 sa nepoužije, ak sa obvinený odmietol zúčastniť verejného zasadnutia alebo výslovne požiadal, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti.

Dovolací súd konštatuje, že odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obvineného M. C. po splnení zákonom stanovených podmienok, a preto dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. d/ Tr. por. nie je preukázaný.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por.

Z odôvodnenia dovolania obvineného M. C., podaného prostredníctvom obhajcu, vyplýva jeho tvrdenie, podľa ktorého mu bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa. Ďalej v dovolaní konštatuje, že trest bol obvinenému uložený neprimerane prísny a znamená len neprimeranú represiu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

Z rozsudkov okresného aj krajského súdu vyplýva, že obvinený M. C. bol uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/, písm. j/ Tr. zák.

Trestnou sadzbou pri obzvlášť závažnom zločine podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. je trest odňatia slobody na 10 rokov až 15 rokov.

Z označených zákonných ustanovení jednoznačne vyplýva, že obvinenému M. C. bol uložený trest odňatia slobody na samotnej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby pri treste odňatia slobody. V rámci dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. dovolací súd nemôže preskúmať primeranosť, resp. neprimeranosť uloženého trestu a keďže obvinenému M. C. bol uložený trest v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby a nebol mu uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa, dovolací súd konštatuje, že dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. naplnený nie je.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

K obvineným M. C. uplatnenému dovolaciemu dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolací súd uvádza, že jedným z dovolacích dôvodov podľa ktorého dovolanie v trestnom konaní možno podať je, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu dovolací súd skúma, či skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa bol správne podriadený pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Iba opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin alebo, že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod týmto sa rozumie napríklad nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 - § 30 Tr. zák.), premlčanie trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie pri ukladaní úhrnného alebo súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 - § 43 Tr. zák.), ukladanie trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 47 ods. 2 Tr. zák. Uvedené ustanovenie sa vzťahuje aj na porušenie iných hmotnoprávnych predpisov ako je Občiansky zákonník, Obchodný zákonník a pod., pokiaľ tieto majú právny vzťah k právnomu posúdeniu skutku.

K tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné ďalej uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia existencie tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy nižšieho stupňa a teda dôvodom dovolania nemôžu byť skutkové zistenia, čo vyplýva aj z dikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené

súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť ani dopĺňať. Vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je odvolacou inštanciou zameranou na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Po analýze dovolania obvineného M. C. dovolací súd ustálil, že vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. obvinený uplatnil výlučne námietky, ktorými zjavne vybočil z deklarovaného dovolacieho dôvodu. Jeho námietky smerujú proti spôsobu hodnotenia dôkazov a správnosti skutkových zistení súdmi nižšieho stupňa. V podstate spochybňuje súdmi ustálený skutkový stav a predkladá dovolaciemu súdu vlastné hodnotenie vykonaných dôkazov.

Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia existencie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa. V trestnej veci obvineného M. C. to teda znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinený spáchal skutok tak, ako je uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými skutkovými závermi sa stotožnil zjavne aj odvolací súd. Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v opise skutku potom poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/, písm. j/ Tr. zák. zo spáchania ktorého obzvlášť závažného zločinu bol obvinený M. C. uznaný vinným.

Dovolací súd poznamenáva, že obvinený M. C. vo vlastnom písomnom podaní z 11. novembra 2013 doplnil dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. Podľa názoru dovolacieho súdu, takto podané dovolanie obvineným M. C. pre dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., nemôže byť podkladom pre vecný prieskum dovolaním napadnutého rozhodnutia krajského súdu, pretože bolo podané v rozpore s ustanovením § 373 Tr. por. Podanie obvineného M. C. z 11. novembra 2013 bolo adresované síce Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, ale zaslané Okresnému súdu Prievidza, ktorý následne toto podanie postúpil dovolaciemu súdu. Z týchto skutočností možno ustáliť, že ide o podanie, o ktorom dovolateľ svojho obhajcu neinformoval, a preto nemožno tvrdiť, že obsah podania si obhajca osvojil.

Podľa § 373 ods. 1 Tr. por. obvinený alebo osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie len prostredníctvom obhajcu.

Podľa § 373 ods. 2 Tr. por. obvinený musí byť v konaní o dovolaní zastúpený obhajcom.

Podľa § 373 ods. 4 Tr. por. ak obvinený alebo osoby uvedené v § 369 ods. 5 Tr. por. podali dovolanie inak, ako prostredníctvom obhajcu, súd, ktorý rozhodol vo veci v prvom stupni, poučí dovolateľa podľa odsekov 1/ a 2/ a nasledujúcej vety a určí primeranú lehotu na odstránenie tohto nedostatku s tým, že ak táto lehota márne uplynie, predloží vec na ďalšie konanie dovolaciemu súdu. Ak však obvinený v lehote podľa predchádzajúcej vety preukáže, že nemá dostatočné prostriedky na úhradu trov obhajoby, ustanoví mu obhajcu predseda senátu súdu, ktorý vo veci rozhodoval v prvom stupni.

Podľa § 373 ods. 4 Tr. por. ak dovolací súd po predložení dovolania zistí, že dovolateľ nie je zastúpený obhajcom, poučí dovolateľa podľa odseku 2/ a určí primeranú lehotu na odstránenie tohto nedostatku. Ak táto lehota márne uplynie, rozhodne podľa § 382 písm. d/ Tr. por.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych väd, ale nie je určené na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmavaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmavanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Podstate a významu dovolania potom zodpovedá ustanovenie § 373 Tr. por., pričom Trestný poriadok nepripúšťa žiadne výnimky z obligatórneho zastúpenia dovolateľa advokátom (obhajcom).

Základným a primárnym zmyslom a účelom inštitútu obligatórneho zastúpenia dovolateľa advokátom (obhajcom) v dovolacom konaní je poskytnúť dovolateľovi kvalifikovanú právnu pomoc v záujme efektívnej a účinnej ochrany jeho práv v súvislosti s jeho oprávnením podať dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok, a to aj, a najmä, vzhľadom na skutočnosť, že predmetom dovolacieho konania sú spravidla obzvlášť závažné a zložité odborné právne otázky, ktorých kvalifikované odborné zvládnutie osoba bez právnického vzdelania nemusí a spravidla ani nevie dostatočne zvládnuť sama, pričom hrozí, že v dôsledku toho by mohla byť ukrátená na svojich právach. Zároveň právna konštrukcia obligatórneho právneho zastúpenia dovolateľa v dovolacom konaní vychádza zo skutočnosti, že jediným (všeobecným) súdom, oprávneným rozhodovať o dovolaní, je najvyšší súd. Nato, aby tento súd mohol dovolacie konanie uskutočniť a o dovolaní rozhodnúť v primeranej dobe, treba eliminovať nekvalifikované dovolania, ktoré by neprimeraným spôsobom viedli k predlžovaniu konania. Možno teda ustáliť, že zmyslom a účelom obligatórneho zastúpenia advokátom - obhajcom v dovolacom konaní je poskytnutie kvalifikovanej právnej pomoci a ochrany práv dovolateľa v organickom spojení s vytvorením podmienok na poskytnutie tejto pomoci v primeranej dobe zodpovedajúcej požiadavkám práva na spravodlivý proces a súdnu ochranu.

Dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. nebol uplatnený zákonným spôsobom, a preto dovolací súd nebol oprávnený podrobiť dovolaním napadnuté rozhodnutie krajského súdu vecným prieskumom z pohľadu zisťovania existencie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného M. C. nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. d/, písm. h/, písm. i/ Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného M. C. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.